

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 118/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

49/2008. (VIII. 04.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a nyúli lakos **Panaszos**¹ 2008. június 30-án kelt panaszát, 2008. augusztus 4-én – dr. Juhász Imre elnökhelyettes, testületi tag távollétében – tartott zárt ülése alapján

e l u t a s í t j a.

A Független Rendészeti Panasztestület e határozata ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás :

A panaszos 2008. június 25-én előterjesztett panaszát a Testület 2008. június 30-án érkeztette.

I.

A panaszos 2007. november 22-én vonattal kívánt utazni Győrbe, hogy előadóként részt vegyen egy konferencián. Megváltotta a jegyet és a pótjegyet, azonban amikor felszállt, azt tapasztalta, hogy gyomorforgató a szolgáltatás színvonala (szemét a folyosón, eldugult mosdó stb.), illetve egy hölgy (véltőleg jegyellenőr) minősíthetetlen stílusban beszélt a tőle érdeklődő utasokkal.

Ez a hölgy a későbbiekben megjelent a fülkében. Ekkor a panaszos megkérdezte tőle, miért késik a vonat, mire a hölgy azt válaszolta, hogy nem tudja, de nem is érdekli, akinek nem tetszik, forduljon a MÁV-hoz. Ebből a válaszból a panaszos azt a következtetést vonta le, hogy a hölgy nem MÁV-alkalmazott, így amikor a jegyét kérte, nem volt hajlandó átadni, hanem felszólította, hogy előbb igazolja magát, ugyanis külső megjelenésében sem volt egyértelműen megállapítható az említett hölgy jegyellenőri mivolta. Nem igazolta magát, ehelyett rendőrt hívott, akiktől azt kérte, vegyék fel a panaszos adatait. A panaszos kérésére a Rendőrségi Biztonsági Szolgálat (a továbbiakban: REBISZ) állományába tartozó rendőrök tájékoztatták, hogy jegy nélküli utazás miatt igazoltatják. Ő közölte, hogy érvényes menetjeggyel utazik, amit meg is mutat nekik, illetve a hölgynek is, ha igazolni tudja, hogy jegyellenőr. A rendőrök tájékoztatása szerint az említett hölgyet is igazoltatták, akinél

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

azonban nem volt igazolvány, csak a menetlevele, ezt azonban a panaszos nem látta, így továbbra sem változtatott álláspontján. Ennek megfelelően nem igazolta magát a rendőrök felszólítására sem, arra hivatkozva, hogy az igazoltatás oka – jegy nélküli utazás – valótlan, így az igazoltatás nyilvánvalóan jogellenes.

Mindeközben – egészen az út végéig – a jegyellenőr az utasfülke előtt állt és a kocsis utasai figyelmét felkeltve, a panaszost potyautasnak nevezve kommentálta a látottakat. Ennek hatására olyan utas is akadt, aki lefényképezte a panaszost igazoltatás közben, amely ellen a panaszos tiltakozott. A rendőröktől azt a tájékoztatást kapta, hogy felvették a fényképező utas adatait is, amit majd kikérhet a rendőrségtől.

A győri vasútállomáson további két rendőr várta, így négyen közrefogva vezették el, amit több, a panaszost ismerő személy is látott. A rendőrautóban nem engedték, hogy felhívja idős, rokkant édesanyját, illetve nem fogadhatta annak hívását sem.

Ezt követően a panaszost előállították a Győri Rendőrkapitányságra, ahol mintegy háromnegyed órát vártak a szolgálatirányító parancsnokra. Ez alatt az idő alatt a folyosón várakoztatták 6-8 rendőr társaságában, akik közül – a panaszos kifejezett tájékoztatása ellenére, mely szerint rosszul van a cigarettafüsttől – többen dohányoztak, továbbá nem engedték, hogy kimenjen a mosdóba, mert az egyik rendőr rá rugta az ajtót.

A szolgálatirányító parancsnok megérkezésekor megalázó kijelentést tett, majd parancsot adott a ruházat átvizsgálására. A panaszos felhívta a figyelmét arra a tényre, hogy a folyosón a dohányzók miatt nyitva van az ablak, így a helyiségben rendkívül hideg van, ennek ellenére az említett intézkedést itt hajtották végre és itt kellett a panaszosnak kabátjától, zakójától megfosztva, „ingujjban” várakoznia.

Átvizsgálták a panaszos táskáját, pénztárcáját is, abból kivették iratait és feljegyezték vonatjegyének azonosítószámát is.

Ezt követően a panaszos az eléje tett nyilatkozatot nem volt hajlandó aláírni arra hivatkozva, hogy nem tájékoztatták jogairól, illetve az előállítás várható időtartamáról. Panaszait feljegyezte a lapra, amely miatt a szolgálatirányító parancsnok tiltakozott. Kioktatta a panaszost többek között egészségügyből, amiért az közölte, hogy megártott neki a hidegben való tartózkodás, majd közölte vele, hogy „kommunikációra képtelen és hülye”.

Ezt követően jegyzőkönyvet kívánt felvenni, amit a panaszos elutasított arra hivatkozva, hogy a parancsnok érintett, *így nem neki fog panaszt tenni*.

A panaszos végül majdnem két órát töltött a rendőrkapitányságon.

Sérelmezi ezeken túl, hogy a késő esti órára való tekintettel nem vitték vissza a pályaudvarra, így éjjel több mint egy órát kellett gyalogolnia, hogy hazaérhessen.

A Testülethez 2008. június 25-én fordult azt követően, hogy panaszát másodfokon is elutasították.

Álláspontja szerint ügyének elbírálása során sorozatos jogsértéseket követtek el a sérelmére, többek között azzal, hogy a rendőrség megtagadta az őt lefényképező személy adatainak kiadását, így azt nem kérhette meg a fénykép megsemmisítésére. Ezzel szemben a rendőrség a

MÁV-nak kiadta az ő adatait, holott – álláspontja szerint – tudták, hogy az adatkérésben szereplő jogosultság – miszerint jegy nélkül utazott – valótlan.

Megjegyzzi, hogy előállítása, illetve a ruházátvizsgálás sérti az arányosság követelményét, hiszen ő kinyilvánította, hogy bármely valós igazoltatási ok miatt átadja az igazolványát.

Külön kiemeli, hogy a szolgálatirányító parancsnok meghallgatásáról nem értesítették, illetve a rebiszes rendőrök meghallgatásáról szóló értesítőt is csak a meghallgatás előtti utolsó munkanapon, négy nappal annak kelezése után adták postára, így a panaszos számára fizikailag lehetetlen volt a meghallgatáson megjelenni, hiszen az értesítőt késedelmesen kapta meg. Panaszolja továbbá, hogy a 2007. december 18-i tanúmeghallgatáson nem tehetett fel kérdéseket a tanúnak, az ugyanis az nem volt hajlandó válaszolni.

Felhívja arra is a figyelmet, hogy a panaszát elutasító határozat indokolása szerint a győri rendőrök pontosan emlékeztek ruházatára, arra ugyanakkor senki, hogy dohányoztak volna, ezzel szemben a rebiszes rendőrök emlékeztek a dohányfüstre és a nyitott ablakra is.

Külön problémát jelentett az eljárás során, hogy a panaszos ügyének egyesítésére nem került sor, így esetében mind a REBISZ, mind pedig a Győri Rendőrkapitányság is vizsgálódott, a vizsgálati eredmények sokszor ellentmondásosak voltak, és az eljárás illetően módon történő megkettőződése jelentős módon megnehezítette jogorvoslati, illetve egyéb jogainak gyakorlását. Álláspontja szerint látszólag nem történt egyeztetés a két hatóság között, ugyanakkor a Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztálya által 2008. január 12-én készített tanúmeghallgatásról szóló jegyzőkönyv másról árulkodik, ezt a jegyzőkönyvet azonban a fellebbezési határidő lejártáig visszatartották a panaszos elől.

Sérelmezi a határozat indokolásában foglalt azon megállapítást is, mely szerint a rendőrautót vezető rendőrnök nem volt jogosultsága megtiltani a panaszosnak, hogy kapcsolatba lépjen az őt hívókkal, így ennek elmaradásáért a rendőröket nem terheli felelősség. Álláspontja szerint egy kényszerintézkedés alá vont személy nem tudhatja, éppen melyik rendőr jogosult utasítást adni számára és melyik nem.

II.

A panasz elkésett.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93.§ (1) bekezdése értelmében nyolc napos jogvesztő határidőn belül fordulhat a Független Rendészeti Panasztestülethez az, akinek a Rendőrség – az Rtv. IV., V. vagy VI. fejezetében felsorolt – intézkedése vagy mulasztása alapvető jogát sértette.

Tekintettel arra, hogy a sérelmezett rendőri intézkedések 2007. november 22-én történtek, a panaszos pedig 2008. június hó 25. napján terjesztette elő a panaszát, a Testület hatáskör hiányában közvetlenül nem léphet fel még akkor sem, ha adott esetben a panaszos beadványa egyébként megalapozott lenne. A panaszos a Testülethez a folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások időtartama alatt fordult, amely nem is történhetett másként, hiszen a részére sérelmet okozó intézkedések – amelyeket a REBISZ és a Győri Rendőrkapitányság személyi állományába tartozó rendőrök fogantatosítottak – még 2007. novemberében történtek, tehát a Testület megalakítása előtt. **A panaszos kifogásait tehát csak a rendőrségi panasz eljárás**

menetét illetően vizsgálhattuk, de e vonatkozásban is csak azt lehetett megállapítani, hogy mindkét panasz eljárás másodfokú – a panaszt elutasító – rendőrségi határozattal lezárult, tehát további jogorvoslatra csak bírósági úton kerülhet sor.

Mivel mindezek alapján a Testületnek a panaszban foglaltak vizsgálatára nincs hatásköre, a beadványt érdemi vizsgálat nélkül el kellett utasítani.

Mindazonáltal a Testület – figyelemmel a jövőben előforduló esetleges hasonló eseményekre – rámutat arra, hogy a panaszban foglalt tényállás számos olyan alapjogi jogsérelmet felvet, amely időben való előterjesztettség esetén megalapozná a panasznak az országos rendőrfőkapitányhoz való áttételét.

Budapest, 2008. augusztus 4.

Dr. Kaltenbach Jenő s.k.
elnök, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra s.k.
testületi tag

Dr. Féja András s.k.
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf s.k.
testületi tag